

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

Комплексное обслуживание: офшорные компании и фирмы будут стремиться наращивать номенклатуру предоставления услуг;
Комплексное финансирование: покупатели аутсорсинговых и офшорных информационных услуг будут оказывать давление на ценовые уровни;

Комплексное укрепление: все новые и новые места офшоринга будут бороться за свою долю на рынке и укреплять позиции.

Ключевые принципы развития рынка ИКТ:

1) Преобладание аутсорсинга и офшоринга в инвестиционном капитале и в венчурном капитале

2) Эффективное управление сложными комплексами структуры услуг

Перспективы рынка офшорных информационных услуг будут связаны с ростом экономик почти всех Азиатских стран, которые в кооперации и интеграции создадут условия для повышения инновационности экономик. Тенденция к росту и урбанизация городов азиатских стран окажет влияние на образ жизни населения в этих городах. Электронная торговля или коммерция, повышенное использование средств связи, минимизация издержек и поиск информации будут ключевыми факторами роста рынка информационных услуг, а также внутрирегиональной торговли.

С развитием информационного рынка уменьшится давление на рабочую силу азиатских стран, так как эффекты от использования информ. услуг повысят продуктивность деятельность фирм и предприятий.

Глобальный экономический кризис привел к смещению в индустриальной структуре многих стран, перемещению приоритетов в использовании сырьевых ресурсов и ориентации на инновационные технологии, технологии, повышающие экологичность производства. Многие страны будут вынуждены конкурировать в производстве информационно компьютерных технологий, так как эффект от использования которых намного превышает затраты на производство и внедрение.

Угрозами для рынка информационных услуг может быть остающаяся неопределенность в развитии некоторых видов отраслей, которые тормозят переход к информационному обществу и перегружают товарными продуктами рынки. Тяготение к существующей структуре мировой экономики создает преграды на пути развития инновация и затягивает процесс адаптации новых информационных продуктов из-за более жесткой регуляторной политики и неблагоприятного инвестиционного климата в некоторые области сектора информационных продуктов и услуг.

Украина, имея в своем потенциале высококвалифицированных специалистов, в недостаточной степени принимает участие в международной торговле информационными услугами.

Выводы: Таким образом, информационные услуги приобретают все большее значение в мировой экономике и в мировом экспорте. Рост торговли информационными услугами наблюдался и в период кризисных явлений, хотя темпы роста замедлились. В условиях мирового финансового кризиса демонстрирует устойчивость развития, фирмы проводят оперативную политику реструктуризации, сокращения рабочего персонала, переориентирования на новые перспективные виды услуг.

СПИСОК ИСТОЧНИКОВ:

1. Могилевкин И.М. Глобальная инфраструктура: механизм движения в будущее/ И.М. Могилевкин [Текст]; ИМЭМО РАН.- М.: Магистр, 2010.- 317.
2. World Economic Situation and Prospects 2009/[Электронный ресурс] - Режим доступа: <http://www.un.org/esa/policy/wesp/wesp2009files/wesp09update.pdf> Заголовок с экрана.
3. Губський Б.В. Інвестиційні процеси в глобальному середовищі / Губський Б.В. [Текст]; – К.: Наукова думка, 2008. – 390 с.
4. The European Commission [Электронный ресурс]. - Режим доступа: <http://ec.europa.eu/trade/issues/bilateral/regions/acp/stats.htm> 18.11.2007. Заголовок с экрана.

РЕЗЮМЕ

У статті проаналізований сучасний стан і перспективи розвитку ринку інформаційних послуг і технологій у контексті глобальної економічної кризи.

Ключові слова: інформаційні послуги, інформаційні технології, глобальна економічна криза

РЕЗЮМЕ

В статье проанализировано современное состояние и перспективы развития рынка информационных услуг и технологий в контексте глобального экономического кризиса.

Ключевые слова: информационные услуги, информационные технологии, глобальный экономический кризис

SUMMARY

In the article are investigated the current state and prospects of development of the information services and technologies market in a context of a global economic crisis.

Keywords: information services, information technology, a global economic crisis

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ З РОСІЙСЬКОЮ ФЕДЕРАЦІЄЮ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Бардакова Г.В., начальник відділу зовнішньоекономічної діяльності та європейської інтеграції головного управління економіки Донецької облдержадміністрації, к.е.н.

В сучасних умовах пріоритети міждержавних відносин все більш зміщуються на новий рівень – регіональний, на розширення прямих контактів між територіями сусідніх держав. Сьогодні саме міжрегіональна співпраця стає ефективним методом втілення і реалізації домовленостей між країнами.

Міжрегіональне співробітництво в сферах макроекономічного та фінансового управління, а також підтримки промислової політики потенційно може підкріплювати національні стратегії розвитку. Також має місце можливість розширення діапазону варіацій в доповнення національної політики регіонального співробітництва. Але ж з іншого боку має місце негативна тенденція реалізації міжрегіонального співробітництва у зв'язку з повільним просуванням багатосторонніх торговельних угод, результатом яких було посилення лібералізації в тих сферах, які не оговорюються угодами, і які саме можуть загрожувати цілісності багатосторонньої торговельної системи. Вона також може виступати загрозою існуючим регіональним механізмам співробітництва. Міжрегіональне співробітництво є потужним, але не відокремленим інструментом розв'язання регіональних проблем. Воно матиме довгостроковий стійкий ефект лише як складова цілісного, механізму регіонального розвитку, що має базуватися на просторовому підході та розвиненому інституційному підрунті.

Розвиток міжрегіонального співробітництва України є комплексною та багатоаспектною проблемою. Її вирішення вимагає координації та об'єднання зусиль усіх гілок державної влади та управління і залучення потенціалу місцевих органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування через розширення та організаційно-правове закріплення їх повноважень у цьому напрямку діяльності.

Проблемам розвитку міжрегіонального співробітництва, присвячені дослідження в роботах таких вітчизняних та іноземних науковців та фахівців, як Ю.Макогона, Н. Микули, О. Рогача, Дж. Стігліца, Р. Хадсона та інших.

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

Метою роботи є визначення напрямків міжрегіонального співробітництва Донецької області з Російською Федерацією в сучасних умовах.

Безпосередньо міжрегіональні стосунки України та Російської Федерації після розпаду Радянського Союзу в 1991 році базувалися на міжособових контактах представників місцевих органів влади, підприємств, установ і організацій. Тобто основою для співпраці регіонів, були напрацьовані раніше зв'язки в рамках єдиного радянського простору.

Україна та Російська Федерація є стратегічними торговельними партнерами, тому що їх взаємні економічні інтереси обумовлені високим рівнем виробничих, коопераційних і технологічних зв'язків практично в усіх галузях економіки і об'єктивною необхідністю їх раціонального збереження, оновлення та подальшого розвитку на взаємовигідній, рівноправній основі.

Економічні зв'язки між Україною та Росією традиційно склалися на основі тісного співробітництва, однак в останні роки внаслідок радикальних змін в економіках обох країн спостерігається послаблення господарських та коопераційних зв'язків, значний спад обсягів виробництва, різке скорочення взаємного товарообміну, погіршення його структури, зростання бартеризації експортно-імпортних операцій.

До перспективних напрямків двосторонніх відносин з Росією належить розвиток міжрегіонального співробітництва. Міжрегіональне співробітництво в офіційних формах може також відбуватися за неоднакових рівнів ефективної регіональної інтеграції, іноді відбувається між країнами, які не мають офіційних торгових угод або не мали інших механізмів масштабного співробітництва в політичних питаннях.

Контакти між адміністративно-територіальними одиницями України і суб'єктами Російської Федерації будуються на підставі двосторонніх і багатосторонніх договорів, угод і протоколів про торговельно-економічне, науково-технічне і культурне співробітництво. Вже підписано понад 200 угод про співробітництво на рівні регіонів, створена та функціонує Рада прикордонних регіонів, що координує співпрацю такого роду. Донецькою областю підписано Угоди про співробітництво в різних сферах з 8 регіонами Російської Федерації (Свердловською, Саратовською, Белгородською, Новосибірською, Нижегородською, Ростовською, Курською і Московською областями).

Переважно це рамкові документи, що позначають лише контури співробітництва. На сьогодні актуальним завданням є розробка механізмів і форм співробітництва, що дозволило б налагоджувати прями торговельно-економічні відносини між господарюючими суб'єктами прикордонних регіонів, створення нових спільних форматів взаємодії, прийняття міжрегіональних програм підтримки малого і середнього бізнесу.

Помітного імпульсу міжрегіональному і транскордонному співробітництву надають зустрічі голів зовнішньополітичних відомств України і Російської Федерації та засідання міждержавних комісій. Крім згаданих, існують ще два формати українсько-російського міжрегіонального співробітництва: Рада керівників прикордонних областей України, РФ і Білорусі (створена у січні 1994 р.); Постійно Діюча Нарада „Співдружність регіонів” (відповідну Угоду було підписано 18 травня 2003 р. у м. Одеса).

Як і українсько-російські стосунки, такі міжрегіональні відносини Донецької області більшою мірою орієнтовані на економічну сферу. Поява меж кордонів і митного регулювання внесла свої корективи до реалізації регіонами соціально-економічної політики, які для деяких галузей стали руйнівними. Як наслідок, деякі великі підприємства, так і не змогли пристосуватися до нових умов господарювання, припинивши своє існування; інші перетворилися на конкурентів, як на внутрішніх, так і зовнішніх ринках; треті налагодили взаємовигідну співпрацю співробітництво в різних галузях. Якщо говорити безпосередньо про двосторонні двобічні економічні стосунки регіонів, то вони в основному стосуються торгових торговельних операцій, і характеризуються низьким розвитком інших форм співпраці співробітництва. Результативність міжрегіонального співробітництва відмінна в залежності від регіонів. Але в окремих товарообіг досягає багатьох десятків мільйонів доларів.

Широко розповсюдженим недоліком для українських регіонів є те, що більшість з них орієнтується на поставки в Росію головним чином по бартеру агропродукції та сировини і мало уваги приділяють просуванню на російський ринок промислової продукції.

В системі міжрегіонального співробітництва особливе місце займають прикордонні території. Увага до розвитку прикордонних регіонів пояснюється їх інфраструктурним навантаженням у системі міжнародних економічних зв'язків, яке охоплює реалізацію їх контрольних, бар'єрних, контактних та розподільчих функцій. У зв'язку з цими обставинами тенденції світогосподарського розвитку тією чи іншою мірою відбиваються у специфіці господарювання та співробітництва прикордонних територій.

Донецька область залишається найбільшим суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності країни, а Російська Федерація традиційно є основним партнером у зовнішній торгівлі. Частка Російської Федерації становить близько 20% загального зовнішньоторговельного обігу області. За підсумками 2009 року він склав близько 2,2 млрд. дол. США.

При цьому слід зазначити, що в Росію направляється 15,6% експорту регіону, а товари й послуги із РФ становлять 29,4% імпорту області. Серед регіонів РФ, Донецька область активно співпрацює та має тісні зв'язки, що склалися історично, з Ростовською областю, враховуючи також наявність спільного кордону. Зовнішньоторговельний оборот Донецької області з Ростовською областю Російської Федерації за 2009 рік склав майже 265 млн. дол. США, у тому числі експорт - 243 млн. дол. США, імпорт - 21,9 млн. дол. США, позитивне сальдо зовнішньоторговельного балансу - 221,1 млн. дол. США.

Обсяг зовнішньої торгівлі в порівнянні з 2008 роком зменшився в 2,9 рази. За підсумками 2009 року обсяг експорт товарів з Донецької області в Ростовську зменшився в порівнянні з показником 2008 року в 2,5 рази. Основні товарні групи експорту: чорні метали й вироби з них; казани, устаткування й механічні пристрої; какао й продукти з нього; вапно, цемент, штукатурні матеріали.

Обсяг імпорту товарів з Ростовської області в Донецьку в 2009 році зменшився в 6,7 рази в порівнянні з аналогічним показником 2008 року. Основні товарні групи імпорту: електричні машини й устаткування, частини; чорні метали; казани й устаткування; друкована продукція; скло й вироби з нього.

Аналізуючи міжрегіональні торгові зв'язки також слід враховувати і нефіксовані статистикою обсяги експорту-імпорту, що формуються населенням, яке відвідує суміжні регіони в цілях купівлі-продажу товарів для особистого користування. З часів Радянського Союзу збереглися і прискорилися процеси взаємного пересування населення у межах Донецькою та Ростовською областями, яке було і є сполучною ланкою регіональних економік, виступаючи грошово-товарним індикатором, що показує співвідношення ціни якості і доходів.

Сучасний стан зовнішньоторговельних відносин з регіонами Російської Федерації спонукає до перегляду старих і переходу до нових форм співробітництва, які мають базуватися на принципах економічної доцільності та взаємовигідності, сприяти подоланню негативних тенденцій в економіці, її структурній перебудові. При цьому, слід зазначити, що останнім часом існує наявна тенденція до звуження російського ринку для товарів підприємств області.

Дослідження якості відносин України та Росії дозволило дійти висновку, що за період їх існування як незалежних суверенних держав відбулася певна еволюція. І сьогодні можна говорити, що почався новий етап цих відносин - обидві країни ведуть активний пошук шляхів поглиблення співробітництва, насамперед в економічній сфері, на взаємовигідній основі, на рівні як центральних органів влади, так й окремих регіонів і суб'єктів господарювання. Як наслідок, спостерігається подальший розвиток двосторонніх зв'язків у галузі науки, освіти й культури.

В період стагнації національної економіки України необхідно здійснити радикальні заходи для розвитку мікроінтеграційних процесів на базі формування різносторонніх форм економічного співробітництва прикордонних регіонів суміжних країн. Робота в цьому напрямі повинна розпочинатися з оцінки експортно-імпортних потенціалів прикордонних регіонів та виявлення спектра взаємозацікавленості суб'єктів господарювання. При цьому є доцільним звернення до європейського досвіду систематизації взаємозацікавленості суб'єктів господарювання шляхом створення проблемних каталогів регіонів.

Напрями активного міжрегіонального співробітництва можуть включати спрощення процедур торгівлі та транзиту, розповсюдження комерційної інформації. Не менш важливою складовою економічного розвитку є міжрегіональне співробітництво в плануванні та формуванні транспортної інфраструктури, завдяки якій отримає розвиток прикордонна торгівля та зменшаться її збитки.

ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ СТРАНАМИ ЮГО-ВОСТОЧНОЙ ЕВРОПЫ В РАМКАХ ЧЕРНОМОРСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОТРУДНИЧЕСТВА И ГУАМ

З огляду на це також слід вивчати новітні сфери розробки політики на регіональному рівні, які можуть підкріплювати процеси диверсифікації та індустріалізації економік. Це може відбуватися в формі підтримки промислових проектів та спільних заходів в сфері наукових досліджень та розповсюдження науково-технічної інформації, здійснення яких потребує великих витрат або сполучені з ризиками для окремого регіону, можуть отримати ефективну реалізацію за умов об'єднання ресурсів декількох регіонів різних країн, в тому числі в умовах інтеграційних об'єднань та в рамках укладених міжрегіональних угод.

Одним із суттєвих напрямів підвищення ефективності економічного співробітництва України і Росії, важливою передумовою підключення їх господарських комплексів до сучасної моделі світогосподарських відносин є встановлення прямих торговельно-економічних зв'язків між територіальними структурами обох країн і підтримка цих регіональних взаємин на державному рівні.

Для подальшої активізації ролі регіонів, насамперед прикордонних і прибережних, у зовнішньоекономічних зв'язках України з іншими країнами і особливо із стратегічним партнером - Росією доцільно реалізовувати наступні організаційні заходи:

- розробити й прийняти симетричну нормативно-правову базу механізмів здійснення прикордонного співробітництва суб'єктів господарювання й органів державного управління;

- визначити правовий статус і повноваження прикордонних областей;

- ввести відповідну систему преференцій, та запровадити заходи щодо усунення перешкод для пересування по прикордонних областях товарів і послуг, вироблених за рахунок місцевих ресурсів у межах прикордонних областей та призначених для споживання на територіях цих областей, в тому числі як стимул розвитку прикордонної торгівлі;

- запровадити спрощений порядок митних процедур для експортно-імпорتنних операцій між суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності, розташованими на територіях прикордонних областей;

- враховувати дотримання принципів і реалізовувати заходи пріоритетних напрямків міжрегіонального й прикордонного співробітництва в умовах багатокторного розвитку міжнародних відносин як України, так і Росії;

- практично всі прикордонні області України й Російської Федерації перебувають у басейні межиріччя Дніпра й Дону, ріка Сіверський Донець - основна водна артерія декількох регіонів, тому необхідно розробити і затвердити міждержавні законодавчі та урядові акти та створити відповідні структури щодо взаємодії у спільному вирішенні проблем транскордонних водних об'єктів та Азовського і Чорного морів.

Практичним механізмом реалізації вищевказаних заходів мають стати нормативно-правова база міжрегіонального економічного співробітництва, а також система управління ними та контролю за їх реалізацією.

Рішення даних питань дозволить ефективно використовувати наявний великий потенціал для розвитку й інтенсифікації співробітництва між регіонами.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Пахомов Ю.М., Лук'яненко Д.Г., Губський Б.В. Національні економіки в глобальному середовищі. - К.: Україна, 1997
2. www.niurr.gov.ua

РЕЗЮМЕ

В статті розглянуто питання міжрегіонального україно-російського співробітництва та запропоновано подальші організаційні заходи та інструменти розвитку міжрегіонального та прикордонного співробітництва Донецької області з Російською Федерацією.

РЕЗЮМЕ

В статье рассмотрены вопросы межрегионального украинно-российского сотрудничества и предложены дальнейшие организационные мероприятия и инструменты развития межрегионального и приграничного сотрудничества Донецкой области с Российской Федерацией.

SUMMARY

The inter-regional Ukrainian-Russian cooperation and organizational actions and tools of inter-regional and frontier cooperation of Donetsk region with the Russian Federation development are offered in the paper.

ГЛОБАЛИЗАЦИЯ И ЕЕ ВЛИЯНИЕ НА СТРАНЫ С ПЕРЕХОДНОЙ ЭКОНОМИКОЙ

Чентуков Ю.И., к.э.н., доцент, директор по персоналу ОАО «ММК им. Ильича»

Постановка проблемы. Глобализация, которая набрала силу в последние 25 лет, создала беспрецедентные возможности, но в то же время и серьезные проблемы. Оценка этого феномена с крайних односторонних позиций — либо как выражение либеральной демократии, в которой рыночная экономика приобретает наиболее совершенный вид, [1] либо как отрицательное проявление общественного прогресса [2] — на самом деле не имеет ничего общего с действительностью. Безосновательны также и все попытки предотвратить или повернуть вспять объективно обусловленный процесс. Глобализация уже стала данностью, реальностью, с которой нужно считаться и в которую следует вносить коррективы, прибегать к мерам воздействия с тем, чтобы обеспечить и экономический рост, и достижение социальных целей. Отказаться от участия в глобализации не может себе позволить ни одна страна, чтобы не быть отброшенной на обочину социального прогресса. Дело только в выборе путей интеграции в мировое хозяйство: посредством или пассивного следования за стихийным процессом, или сознательной стратегической интеграции с учетом как собственных возможностей, так и достигнутого уровня включения в международное сотрудничество.

Анализ последних исследований и публикаций Исследованием данной проблематики занимались такие специалисты, как: Макогон Ю.В., Пахомов Ю.Н., Новицкий Б.Н., Булоус А.И., Дергачева В.В., Филипенко А.С., Пузанов И.И., Чухно И.И., Абалкин А.И., Геец В.М., Ершов М.Н., Чужиков А.И. и ряд других авторов. Обобщая их научные труды можно выделить основные характерные признаки глобализации: расширение торговли и ее либерализация; интернационализация оборота капитала и устранение препятствий для его движения; глубокие изменения в финансовой сфере, которая больше других форм сотрудничества ощущает последствия электронной революции; разветвление деятельности транснациональных корпораций (ТНК) и их возрастающая экспансия; преобладающая ориентация спроса на мировой рынок; образование международных финансовых институтов и др.

Наиболее существенными факторами, способствующими глобализации, выступают:

- последние достижения в области техники и технологии, вызвавшие устойчивое снижение производственных расходов, расходов на перевозку товаров и людей;

- технологический процесс в обрабатывающей промышленности, позволивший расчленил производственный процесс и углубить международное разделение труда;

- революция в отрасли полупроводниковой, микросхемной технологии и ее использование в телекоммуникационной сфере, осуществившие возможность передачи практически неограниченного объема данных при крайне низких расходах. Синтез технологии связи, используемой при передаче информации, и компьютерной техники при ее обработке создал уникальную информационную технологию;

- рост феноменальными темпами интернационализации финансов;

- достижения науки управления, которые значительно расширили возможности фирм в сфере создания оптимальных управленческих структур.